

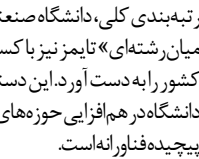
سختگوی کمیسیون بهداشت مجلس: مردم مریض نشوند چون انتهای مریضی درمان نیست!

ایران، مسلمان اسحاقی افزود:از ۱۰۰ میلیارد دلار بازنگشته تراستی ها،سالی ۳.۵میلیارد دلار برای سلامت لازم داریم.فقط ۲۰میلیارد دلار از پول تراستی هادست یکی از بانکهاست؛چرا پول را پس نمی گیرند؟ مردم می گویند در معلوم است وجایش هم مشخص است به گفته او بیمه های ما اعلام ورشکستگی کرده اند،ولی به زبان نمی آورند و بالای ۸۰درصد هزینه درمان از جیب بیمار پرداخت می شود.سختگوی کمیسیون بهداشت و درمان مجلس بالتقارذ وضعیت هزینه های درمان و تأمین دارویه اینلناگفت به جایی رسیده ایم که آرزوی کنیم مردم مریض نشوند و اگر مریض شوند، انتهای این مریضی در مان نیست؛مرگ است.

□□□

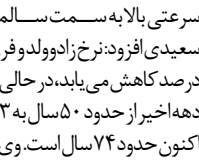
درخشش دانشگاه امیرکبیر در نظام رتبه بندی تایمز
در تازه ترین گزارش رتبه بندی جهانی «تایمز» سال ۲۰۲۷، موفق به کسب جایگاه نخست در میان دانشگاه های ایران شد. به گزارش ایبنا، افزون بر

رتبه بندی کلی، دانشگاه صنعتی امیر کبیر در رتبه بندی «علوم میان رشته ای» تایمز نیز با کسب رتبه ۹۹ جهانی، مقام نخست کشور را به دست آورد. این دستاورد، نشان دهنده ظرفیت بالای دانشگاه در هم افزایی حوزه های گوناگون علمی بر حل مسائل پیچیده فناوریانه است.

□□□

سرعت سالمندی ایران سه برابر ژاپن است
رئیس مرکز جوانی جمعیت وزارت بهداشت با هشدار درباره شتاب بالای سالمندی در کشور گفت: کاهش فرزندآوری و افزایش امید به زندگی، ایران را با

سرعتی بالا به سمت سالمندی می برد. به گزارش مهر، رضا سعیدی افزود: نرخ زادوولد و فرزندآوری در کشور، سالانه حدود ۷ درصد کاهش می یابد، در حالی که امید به زندگی طی سه دهه تا چهار دهه اخیر از حدود ۵۰ سال به ۷۵ تا ۷۳ سال رسیده و میانگین آن اکنون حدود ۷۴ سال است. وی ادامه داد: در حال حاضر حدود ۱۰ تا ۱۲ درصد جمعیت ایران را سالمندان تشکیل می دهند؛ یعنی نزدیک به ۱۱ تا ۱۱ میلیون نفر بالای ۶۰ سال هستند، اما اندامه روند فعلی، این سهم در سال های ۱۴۲۰ تا ۱۴۲۵ می تواند به حدود ۲۵ تا ۳۰ درصد برسد. سعیدی تأکید کرد: ژاپن طی هفت تا هشت دهه به این سطح از سالمندی رسیده، اما ایران امکان است همین مسیر را ظرف دو تا سه دهه طی کند.

□□□

تشکیل پرونده قضایی برای فوت چهار نوزاد در بیمارستان مبین

داستان مبین از تشکیل پرونده قضایی در پی فوت چهار نوزاد در بیمارستان این شهرستان خبر داد و اعلام کرد: علت فوت این حادثه همجناس در دست بررسی است. به گزارش فارس، داستان مبین گفت: پسر و پوز این حادثه، پرونده قضایی برای بررسی ایبعاد موضوع تشکیل شده و دستگاه قضایی در حال پیگیری علت مرگ نوزادان است. وی افزود: در حال حاضر چند احتمال از جمله قصور پزشکی، قطعی برق و مشکلات زیر ساختی بیمارستان مطرح شده، اما هنوز هیچ یک به عنوان علت قطعی حادثه تأیید نشده است. به گفته داستان مبین، پیکر چهار نوزاد برای انجام بررسی های تخصصی و مشخص شدن علت دقیق فوت به پزشکی قانونی اا رجاع شده و نتیجه این بررسی هادر روند رسیدگی قضایی مورد استفاده قرار خواهد گرفت. وی تأکید کرد: تحقیقات درباره عملکرد کادر درمان، وضعیت تجهیزات و زیر ساخت های بیمارستان و شرایط زمان وقوع حادثه ادامه دارد و پس از تکمیل بررسی ها، علت نهایی اعلام خواهد شد.

□□□

تیراندازی مقابل دادگستری مهاباد؛ یک کشته و چهار مجروح

فرمانده انتظامی شهرستان مهاباد از وقوع تیراندازی مقابل ساختمان دادگستری این شهرستان خبر داد؛ حادثه ای که یک کشته و چهار مجروح بر جای گذاشت. سرهنگ امیر رضا سولیان گفت: صبح شنبه فردی با استفاده از سلاح گرم به سمت چند نفر تیراندازی کرد که در نتیجه آن یک نگ جان باخت و چهار نفر دیگر مجروح شدند. به گفته وی، بررسی های اولیه پلیس نشان می دهد این حادثه در پی اختلافات قبلی و با انگیزه انتقام جویی رخ داده است. سولیان افزود: فرزندان فرد مهاجم چند سال پیش به قتل رسیده بودند و وی صبح امروز با حضور مقابل دادگستری، به سمت اعضای خانواده فردی که او را مسئول قتل فرزندش می دانست، تیراندازی کرده است. فرمانده انتظامی مهاباد گفت: عامل تیراندازی با اقدام سریع مأموران پلیس در مدت کوتاهی دستگیر شد. وی افزود: تحقیقات درباره ابعاد دقیق این حادثه و انگیزه عامل تیراندازی ادامه دارد.

□□□

عضو فراکسیون انقلاب اسلامی: صدور گواهینامه موتورسیکلت زنان نیاز به قانون ندارد

دولت می گوید مصوبه دادن گواهینامه موتور به زنان باید اجرا شود، رئیس پلیس راهور می گوید منتظر ابلاغ هستیم، سئوال این است مجلس می تواند به این موضوع

ورود کند؟ محسن فتحی، نماینده سنجند، دیواندرو که کمپاران در این باره به جماران گفت: دادن گواهینامه موتور، سیکلت به زنان نیاز به قانون ندارد، بنابراین، توپ را داخل زمین مجلس نیندازید.

«علی مجتهدزاده»، حقوقدان در گفت وگو با «توسعه ایرانی» درباره حمل سلاح سرد در تجمع اصفهان:

شورای تأمین و مقامات امنیتی باید پاسخگو باشند

چند تصویر کوتاه از یک راهپیمایی در اصفهان کافی بود تا بخشی از حاشیه های «زمایش جانفدایان اصفهان» از شعارها و جمعیت حاضر در آن فاصله بگیرد و به اشیای تیغهداری برسد که در دست تعدادی از شرکت کنندگان دیده می شد. در ویدئوهایی که در شبکه های اجتماعی دست به دست شد، چندین مرد در میان جمعیت وسایلی شبیه شمشیر و قمه را بالای سر گرفته اند؛ تصاویری که خیلی زود این پرسش را پیش کشید که حضور با سلاح سرد در یک اجتماع عمومی چه نسبتی با قانون دارد و اساساً مسئولیت بر خورد با چنین وضعیتی متوجه چه نهادی است؟

اصل برگزاری این مراسم محل تردید نیست. «رزمایش جان فدایان اصفهان؛ نصف جهان» روز نهم مهر ۱۴۰۵ از میدان آزادی اصفهان به سمت گلستان شهدا برگزار شد. سختگوی این برنامه پیش از برگزاری اعلام کرده بود که ردهای مختلف بسیج، هیأت های مذهبی، خانواده های شهدا، دانشگاہیان، اصناف و گروه های مختلف مردمی در آن شرکت خواهند کرد و هدف برنامه را «تمایش همبستگی اجتماعی، آمادگی و ظرفیت های مردمی» عنوان کرده بود. گزارش های رسمی پس از مراسم نیز حرکت جمعیت در همین مسیر را تأیید کردند، اما بحث حقوقی از جایی آغاز می شود که پای سلاح به یک اجتماع عمومی بازمی شود.

فار از ادعاهایی که درباره هویت افراد حاضر در تصاویر یا سازمان دهندگان احتمالی آنان در فضای مجازی مطرح شده و برای اثبات آنها به شواهد مستقلی نیاز است، یک سؤال روشن باقی می ماند:

عدهای به صورت علنی با سلاح سرد در یک راهپیمایی حضور دارند و شکل حضورشان هم بیشتر شبیه یک گروه سازمان یافته است تا یک جمع عادی. از طرف دیگر، نوع سلاح سردی که در دست دارند، همان سلاح هایی است که معمولاً در قدرت نمایی و عربده کشی ارادال و اوباش دیده می شود؛ رفتارهایی که در شرایط عادی، مأموران انتظامی و امنیتی نسبت به می توان در گروه ریاضی دیده جایی که هر سه رتبه نخست از مازندران آمده اند.

به گزارش خبرآنلاین، در گروه علوم ریاضی و فنی، اشکان کریمی از قائم شهر رتبه نخست، امیر کیان ترنسیسی بهپان از آمل رتبه دوم و امیر حسین جعفری از بابل رتبه سوم، ایه دست آورده اند. پارساعلی رزاده از کرمان چهارم شده و نیلیا حیدریان از آمل در جایگاه پنجم قرار گرفته

اگر حمل یا نمایش چنین سلاح هایی در یک اجتماع عمومی برای شهروندان عادی می تواند موضوع بر خورد قانونی باشد، حضور مشابه در یک مراسم رسمی چگونه باید بررسی شود؟ «توسعه ایرانی» به همین بهانه با علی مجتهدزاده، حقوقدان، درباره ابعاد حقوقی ماجرا، مسئولیت نهادهای انتظامی و قضایی و پیامدهای بر خورد دو گانه با حق تجمع گفت وگو کرده است.

مجتهدزاده در گفت وگو با «توسعه ایرانی» با استناد به اصل ۲۷ قانون اساسی و مقررات کیفری مربوط به قدرت نمایی با سلاح، حضور افرادی با قمه و شمشیر در یک تجمع عمومی را قابل بررسی قضایی می داند و معتقد است در صورت تأیید اصالت تصاویر، شورای تأمین استان، مقامات انتظامی و قضایی اصفهان باید درباره نحوه حضور این افراد و مجوز احتمالی آنها پاسخ دهند. در ادامه متن کامل این گفت وگو آمده است.

□□□

از نظر حقوقی، حضور افرادی با قمه و شمشیر چه نوعی است؟
چون در راهپیمایی «جان فدایان» در اصفهان را چگونه از زبانی می کنید؟ آیا نفس حمل و نمایش این نوع سلاح در حالی که باید نمایش جمعی است خلاف قانون باشد؟

اصل ۲۷ قانون اساسی می گوید راهپیمایی ها و تجمعات از آند به شرط اینکه بدون حمل سلاح باشند. سلاح هم اعم از گرم و سرد است و قانون گذار سلاح سرد را از این موضوع مستثنا کرده است.

در این تصاویر، عدهای به صورت علنی با سلاح سرد در یک راهپیمایی حضور دارند و شکل حضورشان هم بیشتر شبیه یک گروه سازمان یافته است تا یک جمع عادی. از طرف دیگر، نوع سلاح سردی که در دست دارند، همان سلاح هایی است که معمولاً در قدرت نمایی و عربده کشی از ادل و اوباش دیده می شود؛ رفتارهایی که در شرایط عادی، مأموران انتظامی و امنیتی نسبت به آنها حساسیت زیادی نشان می دهند. در موارد مختلف دیده ایم که به محض وقوع عربده کشی یا قدرت نمایی با سلاح سرد، نیروی انتظامی وارد عمل می شود و حتی درباره آن اطلاع رسانی می کند. بنابراین اینکه عدهای به صورت علنی با چنین سلاح هایی در خیابان حاضر شوند، از نظر حقوقی قابل اغماض نیست و می تواند از مصادیق تظاهر و قدرت نمایی با سلاح باشد.

اینکه یک سری افراد با این شکل و شمایل و با این نوع سلاح سرد، ظاهر برای حمایت از نظام سیاسی و شعار علیه جریان هایی مانند پهلوی به خیابان بیایند از نظر من رفتاری درستی نیست. این اقدام از نظر حقوقی محل ایراد جدی دارد و از نظر سیاسی نیز واقعاً برای

زمانی افرادی را به عنوان نیروهای ارزشی به صحنه می آورند؛ زنان محجبه، افراد متدین و خانواده های شهدا. حالا اگر عدهای با قمه و قداره در خیابان ظاهر شوند و قدرت نمایی کنند، نمی توان گفت چون از حاکمیت حمایت می کنند، این رفتار از شمول قانون خارج است

کسانی که چنین وضعیتی را سازمان دهی کرده اند، خجالت آور است.

زمانی افرادی را به عنوان نیروهای ارزشی به صحنه می آورند؛ زنان محجبه، افراد متدین و خانواده های شهدا. حالا اگر عدهای با قمه و قداره در خیابان ظاهر شوند و قدرت نمایی کنند، نمی توان گفت چون از حاکمیت حمایت می کنند، این رفتار از شمول قانون خارج است.

از نسوی دیگر، ما حتی حق تجمع افرادی را که هیچ سلاحی ندارند و صرفاً می خواهند مطابق اصل ۲۷ قانون اساسی تجمع کنند، به درستی به رسمیت نمی شناسیم. در حالی که باید نمایش چنین تجمعاتی را تضمین کنیم. آن وقت نمی شود در مقابل، حضور عدهای با سلاح سرد را نادیده گرفت.

مسئولیت رسیدگی به آنچه در اصفهان رخ داده با چه نهادهایی است؟

وقتی چنین اتفاقی در یک برنامه عمومی افتاده، شورای تأمین استان باید پاسخگو باشد؛ استاندار اصفهان و مقامات امنیتی استان نیز باید پاسخگو باشند. اینکه هر کسی بتواند یک سلاح سرد دست بگیرد و به بهانه حمایت از حاکمیت وارد خیابان شود و قدرت نمایی کند، پذیرفتنی نیست. اگر قرار باشد این رفتار عادی تلقی شود، واقعاً دیگر سنگ روی سنگ بند نمی شود.

در اصفهان نیز سابقه اتفاقاتی وجود داشته که از نظر من باید نسبت به آنها حساس بود. برای نمونه پرونده اسیدپاشی های اصفهان که بازتاب بسیار گسترده ای داشت و باعث لطمه به اعتبار دستگاه های مسئول شد. وقتی درباره چنین سوابقی ابهام باقی می ماند، در برابر اتفاق تازه نمی توان دوباره سکوت و انفعال پیشه کرد.

این ماجرا برای دستگاه امنیتی، دستگاه قضایی و

حتی نظام سیاسی هزینه دارد. از نظر من انتشار چنین تصاویری عملاً علیه خود جمهوری اسلامی عمل می کنند؛ زیرا این تلقی را در ذهن مخاطب ایجاد می کند که مدافعان حاکمیت افرادی هستند که با قمه و قداره در خیابان حاضر می شوند.

ضمن اینکه موضوع صرفاً یک نمایش نمادین نیست. وقتی افرادی را با چنین ابزارهایی به خیابان می آورید، تضمینی وجود ندارد که ماجرا در حد نمایش باقی بماند. چنین نمایش هایی ممکن است در مراحل بعد به درگیری وزد و خورد خیابانی تبدیل شود. وقتی یک گروه را برای استفاده ابزاری وارد خیابان می کنید، نمی توانید مطمئن باشید ماجرا در همان حدی که شما طراحی کرده اید باقی می ماند.

در چنین شرایطی چه انتظاری از دستگاه قضایی و مدعی العموم دارید؟ اگر دستگاه قضایی واکنشی نشان ندهد، چه پیامدی خواهد داشت؟

اگر مدعی العموم در اصفهان اقدام نمی کند، دادستان کل کشور، رئیس قوه قضاییه و مسئولان قضایی در تهران باید نسبت به موضوع واکنش نشان دهند، چون این اتفاقات واقعاً خطرناک است.

مهم تر از آن، اگر دستگاه قضایی در چنین موضوعی اظهار نظر نکند، اقدامی انجام ندهد و اقدام عملی برای بررسی ماجرا صورت نگیرد، به تدریج مرجعیت خود را از دست می دهد. دستگاه قضایی نمی تواند در برابر ترویج بی قانونی و هر چه مرجع منفعل عمل کند. چنین اتفاقی پیامدهای بسیار جدی دارد.

اگر مردم احساس کنند اجرای قانون به این بستگی دارد که چه کسی قمه در دست گرفته و چه شعاری می دهد، اعتبار دستگاه قضایی آسیب می بیند. در چنین وضعیتی هر کسی ممکن است تصور کند می تواند حرف خودش را با قمه و قداره پیش ببرد. این یعنی ترویج نوعی آنا رشیسم و بی قانونی آشکار در کشور.

فکر نکند چنین رفتارهایی فقط باعث ارعاب مردم می شود؛ از آن طرف نیز چرخه خشونت را تندتر می کند. در شرایطی که خود مسئولان درباره تجزیه طلبی، گروه های مسلح و تهدیدهای امنیتی هشدار می دهند، چنین اقداماتی می تواند به تشدید فضای آشوب و خشونت در جامعه کمک کند.

به نظر من هر کسی که در پس چنین اقدامی قرار دارد باید مورد رسیدگی قرار گیرد. هر جریان یا نهادی که این افراد را به این شکل به خیابان آورده و در اختیارشان قمه و قداره قرار داده، باید درباره عملکردش پاسخگو باشد.

مسئولان قضایی نباید، آن هم در شهری که در گذشته درباره فعالیت جریان های موسوم به خودسر حاشیه ها و ابهاماتی وجود داشته، ساکت و نظاره گر باشند. هر گونه سکوت یا مصلحت اندیشی در چنین

این نوع اقدامات در نهایت قانون را تضعیف می کند، دستگاه قضایی را بی اعتبار می کند و نهادهای سیاسی کشور را نیز بیشتر زیر سؤال می برد. نمی شود برای مقابله با اقدامی که آن را ضد امنیت ملی می دانیم، خودمان شیوه های را انتخاب کنیم که نتیجه اش تضعیف بیشتر امنیت و حاکمیت قانون باشد

موردی نهایتاً به تضعیف جایگاه دستگاه قضایی منجر می شود.

ممکن است گفته شود این افراد برای مقابله با جریانی مانند پهلوی با درواکنش به فعالیت هایی که از دید حاکمیت علیه امنیت ملی است به خیابان آمده اند. آیا چنین هدفی می تواند شیوه عمل آنها را از نظر حقوقی توجیه کند؟

حتی اگر فرض کنیم یک جریان سیاسی مر تکب اقدامات خلاف امنیت ملی شده است، مابری برخورد با آن ترتیبات قانونی مشخص داریم. دستگاه قضایی وظیفه دارد رسیدگی کند، ضابطان قانونی مشخص هستند و نحوه تشکیل پرونده و رسیدگی نیز در قانون تعیین شده است.

نمی شود در برابر یک جریان که آن را متهم به اقدام علیه امنیت ملی می کنید، خودتان یک گروه دیگر را به خیابان بیاورید تا با قمه و قداره با آن مقابله کند. این کار خودش می تواند امنیت ملی را بیشتر تضعیف کند. اگر جریان پهلوی یا هر جریان دیگری مر تکب اقدام خلاف قانون یا علیه امنیت کشور شده، راه مقابله با آن روش است: دستگاه قضایی باید رسیدگی کند نهادهای امنیتی باید مطابق قانون عمل کنند. هیچ جای قانون به دست گرفتن قمه و قداره و اردو کشی خیابانی به عنوان شیوه مقابله با جرایم سیاسی و امنیتی به رسمیت شناخته شده است.

این نوع اقدامات در نهایت قانون را تضعیف می کند، دستگاه قضایی را بی اعتبار می کند و نهادهای سیاسی کشور را نیز بیشتر زیر سؤال می برد. نمی شود برای مقابله با اقدامی که آن را ضد امنیت ملی می دانیم، خودمان شیوه های را انتخاب کنیم که نتیجه اش تضعیف بیشتر امنیت و حاکمیت قانون باشد.

برگزار کنندگان یا مسئولان ممکن است بگویند کشور در شرایط خاص و جنگی قرار دارد و این تجمع نیز در شرایطی است که باید حقوقی توجیهی برای این رفتار باشد؟

متأسفانه این روزها هر حرف دلسوزانه ای که زده می شود، پاسخ می دهند که شرایط جنگی است. اما شرایط جنگی نمی تواند به این معنا باشد که یک عده حق دارند باشند در شرایطی که بدهند، هر جمعی بر گزار کنند، سلاح دست بگیرند و گروه های را در خیابان سازمان دهی کنند و در مقابل اکثریت جامعه حق حرف زدن نداشته باشند و نام این وضعیت هم «وحدت» گذاشته شود.

قانون در شرایط دشوار هم باید قانون باقی بماند. اتفاقاً در شرایط بحرانی به نیاز به رعایت قانون و تقویت مرجعیت نهادهای رسمی بیشتر است، نه کمتر. اینکه نهادهای رسمی کنار بایستند و گروه هایی خارج از ساز و کار قانونی وارد خیابان شوند، نمی تواند امنیت ایجاد کند. با چنین اقداماتی اتفاقاً نتیجه به ر، شبه همان نظام سیاسی زده می شود و حرف ها و شایه هایی که اپوزیسیون، مخالفان یا دشمنان کشور مطرح می کنند، تقویت می شود. این رفتارها به جای اینکه جبهه داخلی را تقویت کند، می تواند جبهه مخالفان را قوی تر کند. مسئولان نباید چشم خود را روی این واقعیت ببندند و تنها به این نوع نیروها و اقدامات دل خوش کنند. امنیت کشور زمانی تقویت می شود که قانون برای همه یکسان اجرا شود و بر خورد با رفتار غیرقانونی به این بستگی نداشته باشد که فرد یا گروه مورد نظر چه شعار سیاسی می دهد و از چه جریانی حمایت می کند.

دارد. در جمع بندی استانی، تهران با ۲۱ رتبه از مجموع ۴۰ رتبه بررسی شده، ۵۲٫۵ درصد این فهرست را به خود اختصاص داده است. مازندران با ۶ رتبه و سهم ۱۵ درصد در جایگاه دوم قرار دارد. همدان و آذربایجان شرقی نیز هر کدام دو رتبه در اندوستان های البرز، کرمان، یزد، قزوین، کرمانشاه، فارس، خراسان شمالی، خراسان رضوی و زنجان هر کدام یک رتبه در میان ۴۰ نفر نخست کسب کرده اند. در مجموع رتبه های برتر اسمال از ۱۲ استان کشور آمده اند.

از منظر شهری نیز تهران فاصله زیادی با دیگر شهرها دارد. هر ۲۱ رتبه استان تهران متعلق به شهر تهران هستند. قائم شهر، با سه رتبه در جایگاه بعدی قرار می گیرد، در رتبه های اول و دهم، ریاضی و رتبه چهارم انسانی. آمل نیز دو رتبه در میان بر گردیدگان دارد که هر دو مربوط به گروه ریاضی هستند. حضور هزمان قائم شهر، آمل و بابل در میان رتبه های بالای ریاضی عامل اصلی قرار گرفتن مازندران در رتبه دوم جدول استانی بوده است.

آمار جنسیتی ۴۰ نفر برتر نیز نکات قابل توجهی دارد. در مجموع، ۲۳ رتبه به پسران و ۱۷ رتبه به دختران رسیده است. سهم پسران در ریاضی و تجربی بسیار بیشتر است؛ در هر یک از این دو گروه ۹ رتبه از ۱۰ رتبه نخست را پسران گرفته اند. در مقابل، در انسانی شش نفر از ۱۰ نفر نخست دخترند، در هر پنج رتبه نخست متعلق به دختران است و در زبان های خار گی نیز چهار نفر از پنج رتبه اول دختر هستند. این نسبت در حالی ثبت شده که در تکیب کلی داوطلبان کنکور ۱۴۰۵ متفاوت است. بر اساس اعلام رئیس سازمان سنجش، بیش از یک میلیون و ۷۰ هزار نفر از آزمون سراسری امسال شرکت کرده اند که ۶۵ درصد آنان زن و ۳۵ درصد مرد بوده اند. با وجود سهم بیشتر زنان در کل داوطلبان، در میان ۴۰ رتبه برتر، تعداد پسران بیشتر است؛ تفاوتی که به ویژه از تکیب رتبه های برتر ریاضی و تجربی ناشی می شود.

آزمون سراسری ۱۴۰۵، روزهای ۲۹ و ۳۰ مرداد در پنج گروه آزمایشی در گزارش و اسامی بر گردیدگان همزمان با نشست خبری رئیس سازمان سنجش اعلام شد. فهرست منتشر شده شامل ۱۰ نخست گروه های ریاضی، تجربی و انسانی و پنج نفر اول هنر و زبان های خارجی است. طبق اعلام سازمان سنجش، نتایج اولیه سایر داوطلبان از ۱۲ مهر منتشر می شود و فرآیند انتخاب رشته نیز از ۱۳ مهر آغاز خواهد شد.